

Sequitur in te dñe speraui.

Hiero.

**T**risticia obsedit me.

magno & forti exercitu vallauit me: occupauit cor meū clamorib⁹ & armis. die noctuq; contra me pugnare non cessat. Amici mei in castris eius sūt: et facti sūt mihi inimici. Quēcūq; video. quēcūq; audio vexilla tristicie deferūt. Memoria amicorū me cōtristat. Recordatio filiorū me affligit. Consideratio claustrī & celle me angit. Meditatio studiorū meorū dolore me afficit. Cogitatio peccatorū vehementer me premit. Sicut enī febre laborantibus oīa dulcia amara vidētur. Ita mihi omnia in merorem & tristiciam conuertūtur. Magnum pfecto on⁹ tristicia hec venenū aspidum. pestis pnciosa murmurat contra deū. blasphemare non cessat ad desperationē horrat. Infelix ego homo q̄s me de manibus ei⁹ sacrilegis liberabit. Si oīa q̄ video que audio vexilla sequātur. & fortitē cōtra me pugnāt. Quis erit ptector meus! Quis auxilia bi⁹ mihi. quo vadam. quo pacto effugiam! Scio quid faciam ad inuisibilia me cōuertam. & adducam ea cōtra visibilia Et quis erit dux tam excelsi tamq; terribilis exercit⁹ Spes que de inuisibilib⁹ ē. Spes inquam contra tristiciā veniet & expugnabit eā! Quis stare poterit contra spem Audi quid dicit propheta. Tu es domine spes mea altissimū posuisti refugiū tuū. Quis stabit contra deū! Quis expugnare poterit refugiū eius qd̄ est altissimus. Vocabo itaq; eam: veniet pfecto nec me confundet. Ecce iam venit Gaudia attulit pugnare me docuit. dixitq; mihi. Spes. Clama ne cesses. Hiero. & aio. Quid clamabo. Spes dic inquit cōfidenter ex toto corde.

Hieronimis. In te dñe speraui non confundar in eternū In iusticia tua libera me. Omnia potentia spei. cuius facie non potuit tollerare tristicia. Iam venit cōsolatio. Clamet & abstrepet cū exercitu suo nūc tristicia. p̄mat mūd⁹. In surgāt hostes. nihil timeo quoniā in te dñe speraui. qm̄ tu es spes mea. quoniā altissimū posuisti refugium tuū. Iam ip̄m ingressus sū. Spes me introduxit. non ego impudēter intraui. ip̄a me excusabit corā te: Spes. Ecce inquit

Spes. O homo altissimū refugium dei. Aperi oculos tuos  
& vide. de<sup>9</sup> solus ē. Solus ipse est substantie pelagus infinitū  
Cetera ita sūt ac si nō essēt oīa em̄ pendēt ab eo. & nisi sub  
stetaret ea in nihilū repere redirēt q̄a ex nihilo facta sunt.  
Cōsidera potentiā eius q̄ in p̄ncipio creauit celū & terram  
Nō quid nō ipse oīa in oībus operatur. Quis potest moue  
re manū sine eo: Quis potest aliqd a se cogitare. p̄sa sapi  
entiā eius q̄ in tranquillitate oīa gubernat. qui oīa videt. cur  
ius oculis oīa sūt nuda & apta. hic ē q̄ solus te liberare scit  
Solus cōsolari. Solus saluare. Noli cōfidere in filiis hoīm  
in q̄bus nō est salus. Cor homīs ī manu eius: quocūq̄ vol  
uerit vertet illud. hic ē q̄ pōt & scit te iuuare. An forte est  
tibi suspecta volūtas. P̄sa bonitatē eius Cōsidera dilecti  
onē. An non ipse ē amator hoīm q̄ p̄ hoīnibus fact<sup>9</sup> ē homo  
& p̄ peccatorib<sup>9</sup> crucifixus. Hic vere ē pater tuus q̄ te crea  
uit. q̄ te redemit q̄ tibi semp̄ benefecit. Nūquid poterit pa  
ter relinquere filiū suū p̄ice te ī eū & excipiet & saluabit te  
Scrutare scripturas & inuenies q̄ studiose tāta matēstas te  
monet vt speras ī eū. Cur hoc nēpe q̄a saluare vult qui per  
p̄phetā dicit. Qm̄ ī me sperauit liberabo eū. Ecce q̄a nulla  
alia causa. liberare eū vult nisi q̄a sperauit ī eū. Et qd̄ p̄phe  
te. Quid apli. Quid deniq̄ ipse aplōg dñs p̄dicauerūt. nā  
si vt hoīes in dño sperarēt. Sacrificate iāq̄ homīes sacrifi  
ciū iusticie & sperate ī dño. & ipse liberabit vos & eruet de  
omni tribulatōne. Hiero. O magna virtus spei. nimirū  
diffusa ē gr̄a in labiis tuis O vere altissimū refugium tu  
um dñe ad quod malū tristicie accedere non poterit. hec  
cognouit & intellexi. Ideo in te dñe speraui. Quāq̄. n. pecca  
torū moles me grauit̄ p̄mat. tñ desperare nescio: q̄a boni  
tas tua tā benigna me ad sperandū. puocat. ideo nō cōfun  
dar ieternū: Potero qd̄ ē tpe cōfundi nō tñ ieternū. Spes.  
.n. q̄ me introduxit in altissimū refugium tuū nō me docuit  
spare tpalia sed et̄na. nā spes de iuisibilibus ē q̄ aut̄ vident̄  
tpalia sūt. q̄ nō vidēt̄ et̄na Audiēs itaq̄ ego verba spei q̄ me  
eripe de manib<sup>9</sup> tristicie venit: In te do. spe. Cupiēs an oīa  
a peccatis liberari & p̄ mīam & gr̄am tuā ad et̄na q̄ nō vidēt̄  
p̄uenire hoc primū desiderium meū. mea. n. peccata sūt mea  
maxi tribulatio. ab hac. n. oīs alia tribulatio p̄ficiet̄ Tol  
le dñe p̄ctā mea & liber sū ab oī tribulatōne. nā tribulatio

& angustia  
more puen  
qd̄ amabā.  
qd̄ nō amab  
restat nisi  
temnā. si erg  
dit nec auris  
cōrbarē. q̄  
itaq̄ do. sper  
nō cōfundar  
In te sed ī va  
sionē descen  
hoībus. sed n  
to liberari ab  
Cōfundar qu  
Non enī exp̄  
Ab hominib<sup>9</sup>  
aduersum me  
titur a te vt in  
sunt tanq̄ die  
liberet sustine  
Quomō me  
liberabor. qui  
sticia tua liber  
misericordiā  
tiā tuā me iust  
entim tua in no  
operibus iusti  
Ideo iusticie de  
legis non iusti  
autem dei app  
peribus legis p  
non inueniunt  
stium fures er  
dū sed ad p̄den  
tua dñe. Erḡ a  
in iusticia mea.  
Vel crete liber  
inē hoīs inuēt

& angustia de fonte cordis pcedit. omnis. n. tristitia ex a-  
more puenit. Si amo filiū & moritur tribulor. q̄a perdidit  
q̄d amabā. si fuū nō amo & moriē nō cōtristor. q̄a pdidit  
q̄d nō amabā. Tolle ergo dñe pctā mea p gratiam tuā. q̄d  
restat nisi te ex toto corde diligā. & oīa t̄palia & vana con-  
temnā. si ergo te hēo p fidē a quo etiā spero q̄d ocul⁹ nō vi-  
dit nec auris audiuit. nec in cor hoīs ascēdit: q̄s me poterit  
cōturbare. q̄cqd p̄ter deum amiserō pdidit q̄d n̄ amo. In te  
itaq̄ do. spera. Quō. Spes mea me sperare docuit. Ideo  
nō cōfundar in eternū. q̄a mihi dabis eēna. q̄ aut nō sperat  
in te sed ī vanitate sua cōfundet̄ ī eternū. q̄a ad eternā cōfu-  
sionē descendet. Potero q̄dē confundi t̄paliē & a te & ab  
hoīb. sed non confundar in eternū. a te quippe dum pe-  
to liberari ab angustia t̄pali. Fortasse nō exaudies me.  
Cōfundar quidem t̄paliē vt non confundar in eternum.  
Non enī expedit mihi. quia virtus in infirmitate perficiē  
Ab hominibus vero t̄porealiē cōfundar. & preualent  
aduersum me quādo psequuntur me. Sed hoc etiam pmit-  
titur a te vt in eternū nō cōfundar: si ergo ante te mille āni  
sunt tanq̄ dies hesternā que p̄terit confusions t̄porales  
libet̄er sustineo vt nō cōfundar in eternū. Sperabo in dño  
Quomō me spes sperare docet. & cito ab ōni tribulatiōe  
liberabor. quibus meritis liberabor nō meis dñe: sed in iu-  
sticia tua libera me. In iusticia tua dico nō mea. Ego enim  
misericiā quero. non meā iusticiā offero. Sed si p gra-  
tiā tuā me iustū reddideris: iā habeo iusticiā tuam. Gratia  
enim tua in nobis est iusticia tua. Pharisei confidebant in  
operibus iusticiæ. confidebant quidem in iusticia sua. &  
ideo iusticie dei non fuerunt subiecti. Quia ex operibus  
legis non iustificabitur omnis caro coram deo. Iusticia  
autem dei apparuit per gratiam Iesu christi. Etiam sine o-  
peribus legis philosophi gloriabantur in iusticia sua. & tō  
non inuenerunt iusticiam tuam. quia non intrabant per o-  
stium fures erant & latrones qui venerant non ad saluan-  
dū sed ad pdendū & mactādū oues. Gr̄a ergo tua iusticia  
tua dñe. Et gr̄a iā nō esset gr̄a si ex meritis dareē. Ergo nō  
in iusticia mea. sed in iusticia tua libera me a peccatis meis  
Vel crete libera me in iusticia tua id est in filio tuo q̄ solus  
in hōies inuētus est iust⁹. Quid ergo est fili⁹ tuus nisi ip̄a

iusticia ī quo omnes hoīes iustificantur. In tua ergo iusticia iustifica me & libera me a peccatis meis vt liberer etiam ab aliis tribulatiōnib<sup>9</sup> quas ppter ea patior. vt remota causa remoueat effectus. Ecce te dñe rogavi & consolatus sum. Spes ita me docuit. Gaudisus sum. q̄a in te dñe speraui ideo nō confundar in eternū. Tristitia redit cum magno apparatu reuerfa ē gladiis & lanceis vndiq̄ munita ē Magno impetu gradit̄. Iam ciuitatē circūcinxit. Terruit me clamor equitū ei<sup>9</sup> foris stans silentium indixit & procul locuta est. Tristi. O inqt. ecce q̄ sperauit ī dño q̄ dixit. nō cōfūdār in eternū. q̄ spem cōsolatricē secut<sup>9</sup> ē. Hiero. Et cum me ad hec verba erubescere cōspexit approprians ait. Tristitia. Vbi tue spei pmissa. vbi consolatio vbi liberatio: qd̄ tibi p̄fuerūt lacrimae. quid tue orōnes tibi attulerūt de celo. Clamasti & nemo rñdit tibi. Fleuisti & quis misericordia mot<sup>9</sup> ē sup te. Inuocasti deū tuū & ip̄e tacuit Rogasti eū & obsecrasti et nō fuit vox neq̄ sensus. Implo-  
rasti om̄es sctōs & nullus eorū respexit te. Ecce quid attulerūt tibi verba spei. Laborasti & nihil in manib<sup>9</sup> tuis inuenisti. An putas q̄a de<sup>9</sup> hec inferiora respiciat. circa cardines celi pambulat nec nra cōsiderat. Hieronim<sup>9</sup>. Hec illa blasphemans aiebat. & cū ad verba ei<sup>9</sup> horrefcerē appropians ad aurē locuta ē dicēs. Tristitia. Putas vera esse que fides predicat. Vis videre ea hominum esse comenta. vel ex hoc cognosce. q̄a si deus factus esset hō & pro hominibus crucifixus non posset tanta pietas hominē tāto more confectū ad se clamantē & lacrimantē non consolari. Si vt aiunt bonitas infinita eum de celo descendere fecit vt crucē subiiret: Q̄ nō nunc ad hoīes miseros nō descēderet vt eos consolaretur. Hoc certe facilius est & eadē pietate subuentūdū. Cur angeli & beati si tā pii sunt te ad cōsolandū nō veniūt. Quot putas hoīes si possent ad te venirent & verbis ac opibus q̄tum facultas dareēt te letificarent q̄ etiam te ab omni angustia liberarent. Cur hoc nō faciūt beati q̄ lōge meliores hominib<sup>9</sup> esse credūtur. Mihi crede casu oīa regūtur nō sunt nisi ea q̄ vidētur. Spūs noster nuuc euanesceat sicut fumus. Quis vnq̄ reuersus ab inferis nūciauit aliquid de his que dicuntur post mortem animabus euenire. Fabule hec sunt muliercularum. Surge ergo

ad auxilia  
liter viuas  
labores p  
castris eius.  
vt vix sub  
auxilium p  
tristitia de  
dam solido  
Quid tibi  
audiens illo  
te malum n  
te. An nescis  
non est deus  
sticia hec. N  
aut deum nō  
de fide dubi  
sti. Miror te  
obscro: N  
dñs & viuit  
mū infidelita  
esse credo qu  
rum tristitia  
speratione q̄  
num donū ei  
ne quis glori  
hoc cognosce  
exaudit non  
eū: q̄a veniēs  
peccat fructu  
duxit forma  
parat & paul  
Scias tamen  
dire. Non qu  
bus hoc prob  
Dic mihi qui  
ad orandum  
crimis exhib  
tione & poste  
die confirma

ad auxilia hominum cōsurge vt de isto carcere solutus ta  
liter viuas vt non frustra ab ista tua spe deceptus semper  
labores Hierony. His dictis tantus clamor auditus ē in  
castris eius. tātus armorum strepitus ac tubarum clangor  
vt vix subsistere potuerim. Et nisi spes mea dilecta mihi  
auxilium prestitisset vincūm cathenis me ad suā regionē  
tristitia deduxisset. Spes. Venit itaq; spes diuino quo  
dam splēdore corusca & subridens dixit Eya miles christi  
Quid tibi cordis. quid tibi animi ē ī isto certamē. Quod  
audiens ilico erubui. Et illa. noli inquit timere. non capiet  
te malum. nequaquā peribis. Ecce ego tecū sum: vt liberē  
te. An nescis quia scriptū est. Dixit inspiens in corde suo  
non est deus. Quasi vna de stultis mulieribus locuta ē tri  
sticia hec. Nūquid persuaderi tibi poterit non esse deum/  
aut deum nō habere prouidentiam omnium. An poteris  
de fide dubitare. qui tot argumētis & ratiōibus eā roborā  
sti. Miror te adeo ex verbis ei⁹ pstratū. Hiero. Dic mihi  
obscreo: Nū in corde tuo de fide dubitare cepisti. *Viuit*  
dñs & viuit aīa tua o mater mea dulcissima quia nec min⁹  
mū infidelitatis stimulū sensi. nā p xpī grām nō min⁹ vera  
esse credo que fidei sunt q̄ ea q̄ oculis corporeis cerno. Ve  
rum tristitia adeo me premebat vt potius traherer ad de  
sperationē q̄ ad infidelitatem. Spes. Fili scias hoc mag⁹  
num donū esse dei. Nā fides donum dei est: nō ex opibus  
ne quis glorieē. Exurge ergo & noli timere. sed potius ex  
hoc cognosce. quia nō reliquit te domin⁹. qui si cito non  
exaudit non est desperandum. Si moram fecerit expecta  
eū: q̄a veniēs veniet & nō tardabit. Agricola patienter ex  
pectat fructum in tempore suo. Natura non statim intro  
duxit formam cū aliquid generat. sed primū materiā pre  
parat & paulatim disponit donec susceptiōi fiat ydonea  
Scias tamen dum semper pie & humiliter orantes exau  
dit. Nonquam enim vacui ab eo recedunt. Nec ratiōi  
bus hoc probare contendam. eo q̄ in teipso hoc senseris.  
Dic mihi quis cor tuum ad deum leuauit de terra. quis te  
ad orandum perduxit: Quis dolorem peccatorum & la  
crimis exhibuit. Quis spem dedit. quis te hylarem in ora  
tione & postea reliquit. Quis in sancto proposito quoti  
die confirmauit. Nonne dominus qui omnia ī omnibus

opae. Stigif hec tibi iugif dona largif. Cur dicit illa feiarg  
pellima. Vbi sunt orōnes tue: vbi lacrimae et cetera verba  
blasphemie. An nescis quia disiuncta est celestis Hierusa  
lem ab ista terrestri. An ignoras quia nec conueniens nec  
necessariū. nec iter vtile est: deū seu angelos & sanctos eius  
visibiliter ad homines descēdere & eis familiariter loqui.  
Conueniens quippe non est proter distantiam meritōz  
Que enim conuentio lucis ad tenebras. Non em̄ bene cō  
ueniunt viatores. & cōprehensores. Diuerse ciuitates di  
uersos habent ciues. Verum quibusdam propter excellen  
tiam sanctitatis cum sint iam patrie vicini. datum est an  
gelos videre eos & alloqui. Sed speciale priuilegiū nō om  
nes tangit. Necessariū aut̄ non est. quia cum inuisibiliter  
beati nos gubernent & illuminent ac consolentur. non est  
opus vili biles apparitiones adhibere. Quamquam domi  
nus adeo bonus ē vt apparitōnes etiā vili biles cū opus fu  
erit nunquam pretermittat. Quid enim potuit facere  
pro nostra salute & non fecit. Vtilis quoq; non ē. quia ni  
mia familiaritas parit contemptum. Nam iudeis miracu  
la & magna et multa nihil profuere. Rara em̄ preciosa sūt  
Sufficiat ergo tibi inuisibilis visitatio. Scit enim domin⁹  
quid opus sit tibi. An nō ipse consolatus est te. Scto quid  
in tuo corde sensisti. Surge ergo & ad orationem reuerte  
re. Clama: pete: pulsa: perseuera. quia si nō dabit eo quot  
amicus eius sis. propter importunitatem tamē dabit om  
nia que tibi sunt necessaria. Hiero. His verbis consola  
tus surrexit & prostratus ante deum. profecutus sum orō  
nem meam dicens. Inclina ad me aurem tuam accelera vt  
eruas me domine deus meus ad te reuertor. Spes. me  
misit non mea presumptione venio. bonitas tua me inuī  
tat. misericordia tua me trahit. O quāta dignatio gaudeo  
plane. nec alia mihi superst̄ consolatio. infelix ista pfecto  
necessitas. que me ad deū venire cōpellit. que me cogit loq  
cum eo. que me vrget orare. Loquar igitur ad deum meū/  
quāuis sim puluis & cinis. Inclina domine ad me aurem  
tuam/ quid ais anima mea. Nū deus habet aures. Nū ipse  
corpus est. absit. cum enī longe melior sit spūs corpe. q̄s af  
ferat deū esse corp⁹ nisi insan⁹. sed balbuciēdo vt possum⁹  
excelsa tua dñe resonamus. cognescim⁹ te p creaturas loq⁹

mur tibi & de  
an forte cogn  
dicuntur. Tu a  
gnouisti. No  
ruā. Alqd p  
pici noie e  
alio vero au  
ergo auris tu  
tua. Inclina  
& approbas  
impietate rec  
Quid ergo  
orōnes appro  
re & accēdre  
depeent q̄a e  
pauperi cupi  
eū couertat d  
bit paup⁹. No  
Nōne verba  
ad nras ptes  
re concedis.  
proba orōes  
petere debet  
nem. Accelera  
inclina ad m  
habitas etiā  
shēdit. & in  
libet dies lō  
senit: nec t  
xime autē n  
nūero dies  
āni tanq̄ die  
mille āni q  
a pētis & ac  
me expecta  
hēam spaci  
me de vinc  
p̄fido infu  
te trahit

mur tibi & de te p eas: similitudinē. Auris tua itaq; dñe qd ē  
an forte cognitio tua. nā p aures intelligimus ea que nobis  
dicuntur. Tu autē oīa q̄ loquūt & cogitāt hoīes ab eterno cō-  
gnouisti: Nō ergo p aurē tuā accipe possum? cognitioem  
tuā. Aliqd pfecto insinuat mihi aurī tua qd nō capit ī sim-  
plici noīe cognitōis tue. Nā qbusdā inclinās aurē tuā ab  
aliis vero auertis eā. Cognitio autē tua sp̄ cadē pmanet: qd  
ergo auris tua. nisi approbationis & reprōbationis noticia  
tua. Inclinās aurē tuā & audis verba iustorū. q̄a tibi placēt  
& approbas ea. Auertis aurē tuā ex verbis impiorū. q̄a ab  
impietate recedere nolūt. q̄a tibi nō placēt & reprōbas ea.  
Quid ē ergo inclinare aurē tuā loq̄ntibus tibi. nisi eorum  
orōnes approbare & eos vultu pietatis aspicere. Illumina  
re & accēdere vt cū fiducia & charitatē feruore te orēt. teq;  
deprecēt q̄a eis dare vis qd hūili pietate postulāt. Nā si rex  
pauperi cupiētī loq̄ cū eo vultū hylarē ostendat oculos ad  
eū cōuertat & attētum verbis eius se demōstrat. nōne leta-  
biē paup̄. Nōne facies & attento regis eloquiū ei p̄stabit.  
Nōne verba & faciēdiā submistrabit. Ita dñe intelligim? te  
ad n̄as p̄ces t̄fic inclinare aurē tuā. qm̄ nos ī orōe sp̄ū ferue-  
re concedis. Rogo ergo te dñe. inclina ad me aurē tuā. Ap-  
proba orōem meā. Illumina me. Accēde me. doce me quid  
petere debēa. Eleua sursum cor meū vt tandē exaudies orō-  
nem. Accelera vt eruas me. Abbreuiā dtes. Festina tpe ita  
inclina ad me aurē tuā vt cito merear exaudiri. Tibi em̄ q  
habitas et̄nitate oē t̄ps breue ē. Eternitas nāq; tota s̄il̄ com-  
p̄hēdit. & in īmensū excedit totū t̄ps vniuersū. At mihi q̄  
liber dies lōga ē. Nā t̄ps ē nūerus motus. Qui em̄ morū nō  
sentit. nec t̄ps qdem sentit. At qui sentit morū & tēpus: ma-  
xime autē motum sentit q̄ nūerat partes eius. Ego itaq; quī  
nūero dies & horas maxie t̄pus s̄ctio. Et iō sicut tibi mille  
āni tanq̄ dies hesternā q̄ p̄terit. ita mihi vna dies tanquam  
mille āni q̄ venturi s̄ūt. Accelera ergo domine vt eruas me  
a p̄ctis & aduersitatib? meis. Nā mors p̄perat & in oī loco  
me expectat. Accelera dñe ne forte p̄occupatus ab eo non  
hēam sp̄acium p̄niē. Erue me dñe de manu maligni. libera  
me de vinculis p̄cti. Eripe me de laq̄o mortis. Educ me de  
p̄fūdo inferni. Salua me ab oppressione & dura seruitute  
te tristitie vt anima mea exurgat & letetur in te ac bene?

dicat tibi oib' dieb' vite sue Gfas tibi ago p Iesū saluatore  
meū. qā fm multitudinē dolorū meorū i corde meo. cōso  
larōnes tue letificauerūt aīam meā. Ego igit' sp in te spera  
bo & adiiciam sup omnē laudē tuā. I u aut dñe inclina ad  
me aurē tuā accelera vt eruas me. Heu me miserū. ecce ite  
rum tristitia terribilib' armis instructa, vexillū iusticie p  
cediteā. Innūerabilis exercitus seqtur pedes ei'. Vnusqz  
q lanceā habet i manu sua. Vasa mortis circū quaqz cōspi  
cio. ve mihi qā pereō. voce horribili clamat. Tristitia. O  
miser. Spes. illa tua te decepit ecce laborasti iuanū. dixi  
sti em. Inclina ad me aurē tuā. accelera vt eruas me. Nūqd  
īclinauit ad te de' aurē suā Nūqd exaudita ē oīo tua vbi li  
beratio! vbi cōsolatio! Nū accelerauit eruere te. adhuc vin  
ctus es Nihil erga i te inouatū ē. Si credis fidē esse verā Cur  
spē solā aplecteris. An nescis qā de' iustus ē. An ignoras iu  
sticias eius. Angelis suis non pepcit. nō miser' est eis. neqz  
miseretur ppter vnū pctm tātū damnati sunt in ppetuū  
Adā peccauit & iusticia dei totū gen' hūanū morte puni  
uit An putas deū nō ita amare iusticiā sicut mīam. Pueri  
originali peccato dei cedētes nūqz videbūt faciē dei. A deo  
em seuera est iusticia dei vt ppter pctm qd ipsi nō fecerunt  
sed cōtraxerūt eterna pena plectantē. In inferno aut nulla ē  
redēptio. Nescis qā deus nō parit delinquētī. Nōne tpe.  
Noe pdidit fere totum genus hūanū. Nōne sodomā & re  
liqz ciuitates ei adhererētes igne consumpsit. Nec iusticia  
dei ifantib' & inocētib' saltē cōpassa ē. quotiēs indeos pec  
cantes puniuit. Nōne huerl'm p manū. Nabuchodonosor  
fūdīt' euerit. tēplo quoqz suo nō pepcit. quod etiā a. Ty  
to romanorū principe factū est vbi tam crudeli aīa diuersi  
one grauati sunt iudei. vt nemo sit q audiens nō expaues  
cat. Sed vide quam dura sit iusticia dñi. Filii pro p'ibus vs  
que in hodiernū diem puniuntur. Ecce iudei vbiqz terra  
rum serui sunt & in cecitate morientes penis cruciantur es  
ternis An putas quia maior est misericordia dei quam eius  
iusticia. equidē in ipso deo. neqz maior neqz minor ē Quid  
qd em ē i deo ē substātia ei'. Sed si opa misericordie & iu  
sticie cōsiderem' mirū opa iusticie excedūt opa mie. Dñs  
ipse testis est q at Multi sūt vocati pauci vero electi Pēsa ob  
secro quot ifideles dānāt. quot mali xpiani. q pauci bñ vt

quasi originali

nūt. & facile  
mie. Electi en  
Non te spera  
petrus. non  
vnus. paulus  
randum q rot  
clesia fultit  
lus tuus. Cor  
consecutus. T  
dite. Quare h  
Spes illa tua  
Celi te respuit  
quis tollere p  
mortē: quā si  
Hiero. Hec  
exercitus ei' m  
sola refugiu tu  
faciem cecidi er  
ne derelinqs me  
subito. Spes  
um: & leuauit r  
Vsqz quo par  
Toriens in belle  
sti & nō dum cer  
iusticia dei. Cō  
nō cōuertitur  
tates. q viā paci  
& dicunt. qd fec  
nre rennūit. igit  
Hii ergo timeat  
in manu dei viu  
iustemodi hoies  
surgūt & ad parti  
in celū & corā te.  
in dño. qā q eos  
Proferat in med  
rē quelibet magi  
susceptus & iusti  
nō inuenit pniele



nūt. & facile intelliges longe plura esse vasa iusticie quā  
mie. Electi em̄ vasa sunt mie. reprobati vero vasa iusticie.  
Non te sperare facit Maria magdalena. Non latro. Non  
petrus. non paulus. maria em̄ vna fuit. latro vnus. petrus  
vnus. paulus itē vnus. An putas te inter paucos connume  
randum q̄ tot & tam graua cōmisisti. Qui scandalū in ec  
clesia fuisti: Qui celū & terram offendisti. Ecce fleuit oculus  
tuus. Cor tuū mīam implorauit. & adhuc nō es mīam  
consecutus. Tot orōnes eorū q̄ diligebāt te nō fuerūt exau  
dite. Quare hoc. Nimirū q̄ inter vasa iusticie cōputaris  
Spes illa tua frustra te laborare fecit. Sequere consiliū meū  
Celū te respicit. Terra te nō recipit. Cōfusione hāc magnā  
quis tollere posset. Meli' ē tibi mori quam viuere. Elige  
mortē: quā si nullus infert mitte tu manum in teip̄m.

Hiero. Hec illa mira importunitate ingerebat. totusq̄  
exercitus ei' magnis vocibus congeminebat dicens. Mors  
sola refugiū tuū. Ego vero audiens hec expaui & illico in  
faciem cecidi eiulans & dicens. Dñe adiuua me. Domine  
ne derelinqs me. Spes mea veni. Spes mea veni. Et ecce  
subito. Spes de celo micans descendit & tetigit latus me  
um: & leuauit me. Statuitq̄ supra pedes meos & ait. Spes

*asfr*  
Vsq̄quo paruulus eris: quamdiu tyrūculus esse voles  
Toriens in bello fuisti. & in medio vmbre mortis ambula  
sti & nōdum certare didicisti. Noli. noli turbari de magna  
iusticia dei. Cōfortare pusillanimis. Timeant qui ad dñm  
nō cōuertūtur q̄ ambulant in viis suis. q̄ sequuntur vani  
tates. q̄ vīā pacis nō cognouerūt. Paueāt impij. q̄ peccāt  
& dicunt. qd feci. q̄ nō conuertūtur ad cor. q̄ vocant & ve  
nire rennuūt. ignorat deū. & nolūt intelligere vt bene agāt  
Huius ergo timeāt. Quid dicit ap̄lus. Horrēdū est incidere  
in manu dei viuētis. Tales profecto iusticia dei punit. Hu  
iuscemodi hoīes ad eā spectāt. At pctōres qui ad te reuer sī  
furgūt & ad patrem mīarū currunt dicētes. Pater peccauit  
in celū & corā te. sed ppicius esto mihi pctōri. Confidant  
in dño. q̄q̄ eos traxit p̄culdubio suscipiet & iustificabit  
Proferat in mediū hec ip̄ia tristitia. si pōt aliquē peccato  
rē quēlibet magnū q̄ ad dñm cōuert' sit. & nō fuerit ab eo  
susceptus & iustificatus. Quāuis em̄ de ātiocho scriptū sit  
nō inuenit p̄nie locū q̄q̄ cū lacrimis inq̄sisset eam. Tū hoc

nō obstat nre snie. ga. Antiochus nō fleuit ppter pctā cō-  
missa. sed ppter bona tpalia amissa q̄ recuperare nō potuit.  
Nec putes iusticiā ita respicere Impios. vt a mīa penitus e-  
uellant & separentur Nec mīam ita ad iustos spectare vt a  
iusticia segregant: vntuerse em̄ vie domini mīa & veritas  
Nā & pctōribus mīam facit. dū eis propter bona q̄ tpali-  
ter agūt. tpalia bona retribuit. & post hāc vitā eos nō q̄tū  
merentur punit. Electos quoq̄ sua iusticia p̄segur dū p  
cuius tpaliter eos affligit ne penitus deputentur eternis. Tu  
igitur patiēter iterum sustine dñm. peccasti em̄ penitentiā  
age. Sufficiat tibi remissio culpe p̄ grām filii mī. noli negli-  
gere disciplinā dñi. neq̄ fatigeris dū ab eo argueris. Quē  
em̄ diligit de⁹ castigat. Flagellat autē oēm filiū quē recipit  
Perseuera ergo in disciplina. tanq̄ filio tibi offert se de⁹. &  
quīs pauci sint electi compatione eorū q̄ reprobī sunt. In-  
nūerabiles tñ sunt q̄ saluantur. Nec em̄ vna ē tantū maria  
magdalena. nec vnus tantū latro. vn⁹ petrus. vnus paulus  
Qm̄ innūerabiles secuti sunt eorū vestigia p̄niam agētes  
& a dño suscepti & multis magnisq̄ gratiis & muneribus  
decorati. nec minor ē mīa in operibus suis quā iusticia.  
Nam tā magna dona misericordia iusticie prestat vt ope-  
ra eius opera iusticie in immensam excedat an nescis quia  
mīa dñi plena ē terra. Que nā creatura pōt gloriari se ali-  
quid h̄re. & nō accepisse illud a mīa dei. Si autē grauit̄ deū  
offendisti maior est ei⁹ mīa q̄ oīa pctā mūdi. noli turbari  
pp̄ multitudinē & grauitatē pctōrū. Nōne mīa iam occur-  
rit tibi. Nōne osculata ē te. Ecce cecidisti. & nō es collisus  
Quare. Nūqd̄ tū nō es vas fragile qd̄ cū ceciderit cōterat̄  
necesse ē nisi quis supponat manū suā. Quare ergo cadēs  
nō es cōtrit⁹. q̄s supposuit manū suā q̄s vnq̄ nisi de⁹. Signū  
hoc magnū electōnis tue. Electuse em̄ cū ceciderit nō collis-  
det. ga domin⁹ supponit manū suā. Non ne scribit apl⁹  
Diligētib⁹ deū oīa cooperātur i bonū. Vnde & meliores  
efficiūt & cautiore. Nōne domin⁹ cadentē illū suscipit q̄  
ab hūilitate suscipit. Dilixisti dñm plurib⁹ annis pro ei⁹  
amore laborasti. Eleuasti deinde cor tuū & i vanitate sc̄p⁹  
tui ābulasti subtraxit domin⁹ manū suā & cecidisti & i p̄-  
fundū maris descēdisti. verūtāmē dignatio dñi statim sup

posuit manū  
suum vt cade-  
re quos deus  
gāt. Sed au-  
meretrici  
itaq̄ & forte  
cta dñm &  
p̄bati virtu-  
det. & amon-  
intermillio  
Surgit itaq̄  
amplectere  
ctis rapta est  
tum relinq̄  
fretū. & apud  
Esto militi  
me facias. T  
redemptor  
lium ad te cō-  
quā tua piet  
Non timui  
sum; sed ips  
lera mea. Ie  
stimoniū p̄  
Spes me do  
Dulcis inq̄  
audiet. quic  
sum: verū tu  
mis & dixi  
in homine  
ōnibus ver  
tribuā tibi  
salutaris ac  
amore tuo  
te hoc faciā  
rā ōni pplē  
ei⁹. Esto erg  
meis. Intin  
cōtra me. n

posuit manū & nō est collisus. Dic ergo impulsus euersus  
sum vt caderē & domin⁹ suscepit me. Nō sic impij nō sic  
quos deus reprobauit. Cadētes enim nō adiicient vt resur  
gāt. Sed aut pudore noxio excusent pctā aut fiet eis frōs  
meretricis. & iam nec deū timent. nec hoīes reuerēt. Surge  
itaq; & forti animo esto. cōfortare & esto robustus. Expe  
cta dñm & viriliter age. cōfortetur cor tuū & sustine dñm  
pbaſti virtutē q̄ nulla sit. hnmiliare tam sub potētī manu  
dei. & amodo cautior esto. Patiētia tibi necessaria ē. Sine  
intermissione ora & domin⁹ exaudiet ī tēpore oportuno  
Surge itaq; & omnem tristitiam a te expelles. pedes dñi  
amplectere & ipse liberabit & saluabit te. Hiero. His di  
ctis rapta est in celū me confortatū & miro modo consola  
tum relinquēs. q̄ statim ex toto corde psecutus ante deum  
fieri. & apud pedes mei saluatoris puolutus cōfidēter dixi  
Esto mihi ī deū protectorem & in domū refugij vt saluū  
me facias. Tu enī deus omnīū maximus & fortissimus tu  
redemptor & saluator vnuer sor. Tu ptecor tuorū fide  
lium ad te cōfugio cōfidenter. Spes me introduxit. Spes  
quā tua pietate summe diligis quā nobis semp cōmēdasti  
Non timui ante faciem tuā cum ea venire. Fateor: idign⁹  
sum; sed ipsa me traxit. Timebā ingredi ppter multa sce  
lera mea. sed ipsa fiduciā prebuit. Ecce stat corā te. ipsa te  
stimoniū phibeat. Loquar ad dñm meū caro & peccator.  
Spes me docuit dixitq; mihi vt cōfidenter os meū aperiā.  
Dulcis inquit est dñs. nō te repellet. nō irascetur. Libenter  
audiet. quicq; petieris dabit. Credi di ei ppter qd locutus  
sum: verū tuam maiestatem cōsiderans hūiliatus sum ni  
mis & dixi in excessu meo oīs homo mendax. Nō cōfidā  
in homine in eternum sed in te solo. quia tu solus fidelis ī  
ōnibus verbis tuis. Omnis autē homo mēdax: Quid res  
tribuā tibi dñe pro ōnibus que retribuisti mihi. Calicem  
salutaris accipiā. quia amodo nō mihi. sed tibi viam p  
amore tuo benefaciens oīa mala tollerabo. nō mea virtu  
te hoc faciā sed nomē dñi inuocabo. Vota mea reddā cor  
rā ōni pplo tuo. q̄ p̄ciosa ē in cōspectu dei mors sanctor  
ei⁹. Esto ergo mihi in deū ptecorē. defende me ab inimicis  
meis. Inimici mei sunt peccata mea q̄ iusticiā tuā puocāt  
cōtra me. nō potero stare cōtra eā nisi ptegas me. Mīa tua

fit scutum meū: dñe vt scuto bone volūtatis tue corona me  
nō hēo qd offerā & quo furorē ei' rpare possim. oīa q̄ me  
cū habeo me accusant. Offeram ergo te dñe ne indigneris  
dñe me'. sed magis esto mihi in deū p̄tectorē. Sub alis tuis  
p̄tege me: Scapulis tuis obumbra me & sub p̄nis tuis spa  
bo. qd faciet mihi iusticia si sub tua p̄tectoē me custodias  
obmutescet dñe & gladiū furoris tui reportabit in locum  
suū. Mitis efficiet vidēs pietatē incarnatōis tue Conspici  
ēs vulnera passionis tue cernēs sanguinē charitatis tue re  
cedet a me & dicit. Letare fili inuenisti me. Comede ī pace  
in idism dormi & reuesce. Esto itaq; dñe mihi in deū p̄t  
etorē. & in domū refugii vt tēpe pluuiarum & p̄cellarū tpe  
tentationū confugiā ad te ga in te solo salus mea. sis mihi  
tu dom' refugii. Aperi mihi lat' tuū lācea p̄foratū vt in  
grediar p̄ct' rāte pietatis ī quo saluus sum a pusillanimit  
tate spūs & tēpestate: Abconde me in tabernaculo tuo in  
die malorū: p̄tege me ī abscondito tabernaculi tui. Sit dom  
m' refugii mei ineffabilis pietas tua vt saluū me facias. nō  
em̄ potero nō salu' esse in domo refugii tui. Altissimū em̄  
posuisti refugiū tuū. munitus ē locus iste. Null' ibi timeē  
hostis. vt nā sp̄ in eo manere liceret. q̄ hitat in eo vulnerari  
non pōt. Ad oēm igitur tentationē. Ad oēm tribulationē  
Ad oēm deniq; cutuscūq; modi necessitatem. Aperi mihi  
domū refugii tui. Expande sinū pietat' tue Pateat viscera  
mie tue vt saluū me facias: Non accedet illuc tentatio. nō  
calūniator ascēdet. non pessim' fratrū accusator attinget  
Secur' ero et iam pene mihi videor securus: Gr̄as tibi bo  
ne iesu quia spem tuā ad me misisti q̄ me de puluere susci  
pauit & de stercore erexit statuitq; corā te. vt sis mihi ī deū  
p̄tectorē & in domū refugii vt saluum me facias. Aīa mea  
cōturbata ē. en adest tristitia cum vexillo iusticie venit ab  
hesterno cōsiliō non recedit. Aliis tñ armis munita ē. Nā  
hac nocte arma mihi subripuit. gladiūq; meis milites sus  
os accinxit. Inermis ego et infirm' qd faciam. En quā p̄  
catiter clamat. q̄to impetu me aggredit'. q̄ntū cōfidit de vi  
ctoria. Tristitia. Vbi inqt ē p̄tector tuus. vbi do  
mus refugii. vbi salus. adhuc p̄manes in fiducia tua vana  
Consolatōnes ille tue de tua ymaginatione p̄cedunt. Fin  
gis tibi deū p̄piciū & p̄tectorē tuū. domū refugii tui & pu

tas cōtendit i ce  
ne spe cōsolari. A  
rū. Sōnia sūt hec  
titudo. Nonne he  
dñm sēuille sup  
cialle dicens qu  
tui vallo & circū  
terrā p̄tēner te &  
in te lapidē sup la  
Sed ea subitū  
onis tue. Ecce quā  
sed enā grauitē p̄  
spectat. Nōne aīa  
dum nō vult cogn  
variis tentationib  
nī. Nec in ea vire  
atur om̄ni enī grā p̄  
gnouit tēpus vilit  
tas: pluribus & ma  
gnouisti ea. sed igit  
uit. In medio eccle  
da ciuitate te posu  
mo religiosa te en  
curristi. In vanitat  
catos; deuenisti. I  
Sepe te monuit &  
nauit. Quoties ac  
citauit. Inuitabat  
bas ei. Tandē victi  
& ipse te docuit.  
& ipse te docuit.  
p̄tu mūdi. a tēpe  
nis p̄duxit. Habi  
sūt te ēē voluit. A  
tus tamē sp̄fuit  
scriptū est. Male  
nec sic pietas dū  
p̄uexit. & q̄ max  
nō p̄dicatōis in

tas cōscendisse ī celū . Illuderis pfecto a fantasia tua & va-  
ne spe cōsolaris. An putas te vsq̄ ad terciū celū fuisse rap-  
rū. Sōnia sūt hec recordare obsecro q̄ graue p̄cām sit igrati-  
tudo. Nonne hec fontē misericordie liccat. memor esto  
dñm fleuisse sup ciuitatē hierlm. & ei mala vētura p̄nun-  
ciasse dicens: quia veniēt dies in te & circūdabūt te inimici  
tui vallo & circūdabūt te vndiq̄ & coangustabūt te/ & ad  
terrā p̄sternēt te & filios tuos qui in te sūt & nō relinquent  
in te lapidē sup lapidē. Causamq̄ tātoꝝ maloz nō tacuit  
Sed eā subiunxit dicens. eo q̄ nō cognoueris tēpus visitati-  
onis tue. Ecce quia ingratitudo nō mō priuari beneficio.  
sed etiā grauior puniri mereē. Nūquid hoc ad animā nō  
spectat. Nōne aia in scripturis p̄ hierlm sepe significat. q̄  
dum nō vult cognoscere visitationē dñi. a demonibns &  
variis tentationibus. q̄bus angustiata cedit & ad trā p̄ster-  
nitē. Nec in ea virt⁹ aut bonū opus relinquit qd̄ nō destru-  
atur ōni enī grā priuat: nec de cetero restaurat. q̄a nō co-  
gnouit tēpus visitatiōis sue. Tu p̄fecto tu inq̄ es hec ciui-  
tas pluribus & magnis beneficiis a deo decorata & nō co-  
gnouisti ea. sed ingratus fuisti. Ipse te ad ymaginē suā crea-  
uit. In medio ecclesie nō inter infideles te genuit. In floridā  
ciuitate te posuit. Aqua baptismi te s̄ctificauit. In do-  
mo religiosa te enutrit. Tu aut̄ post cogitationes tuas cu-  
curristi. In vanitate seusus tui ambulasti & in pfundū pec-  
catoz deuenisti. Dñs deus vocabat & nō respondebas ei.  
Sepe te monuit & cōsiliū eius neglexisti. Quoties te illū  
nauit. Quoties ad cor te cōuertit. Quoties de somno ex-  
citauit. Inuitabat & tu excusabas. Trahebat & tu resiste-  
bas ei. Tandē vicit pietas ineffabilis & imensa. Tu peccasti  
& ipse te visitauit. tu cecidisti & ipse te erexit. Tu ignorasti  
& ipse te docuit. Tu cecus fuisti & ipse te illūinauit. A stre-  
pitu mūdi. a tēpestate pelagi/ te ad quietē & portū religio-  
nis p̄duxit. Habitū sancte cōuersatiōis dedit. Sacerdotem  
suū te eē voluit. Ad gymnasia sue sapie te adduxit. Ingrat-  
us tamē sp̄fuisisti & negligēter opus dei fecisti: cū tñ scires  
scriptū esse. Maledictus hō qui fecerit opus dei negligēt.  
nec sic pietas diuina te reliquit. sed sp̄ ad meliora benigne  
puexit. & q̄ maximū ē te scia scripturaz ornauit. Sermo-  
nē p̄dicatiōis in ore tuo posuit: & q̄si vnū de magnis virtis

*Lucifer*  
i medio populi te cōstituit. Tu aut̄ alios docuisti & teip̄m  
neglexisti. Alios curasti & teip̄m non saluasti. Eleuasti cor  
tuū in decore tuo. Ideo pdidisti sapiām tuā in decore tuo.  
Nihil factus es & nihil eris inppetū. An ignoras q̄a seru⁹  
sciēs volūtātē dñi & nō faciēs vapulabit mult⁹. An nescis  
q̄a sup̄bis deus resistit. Quō cecidisti lucifer q̄ mane orie  
barts. q̄ vulnerabas gētes. q̄ dicebas in corde tuo: In celum  
cōscendā. Verūtame in infernū detraheris in pfundum.  
Subter te sternet̄ tineā. & opimentū tuū erūt vermes. An  
putas nūc iuenire mīam qui scandalifasti plurtimos. q̄ to  
tiens a deo vocatus & monit⁹ r̄ndere noluisti. Vbi eēt iur  
sticia dei. vbi eḡtas iudicii. Nō semp p̄sequit̄ mīa peccato  
rem terminos sibi statuit. Nōne scriptū est. Vocauī & ren  
nuisti. Expādi man⁹ meas & nō fuit qui aspiceret ōne con  
filiū meū & increpatiōes meas neglexisti ego quoq̄ i inte  
ritu v̄ro ridebo & subfannabo cū vobis id q̄ t̄mebatis  
aduenerit. Ecce q̄a nō sp̄ mīa p̄ctōri dat veniā. an nō confu  
deras. gradus mie i te finē h̄re. qui tot b̄nficiis a deo hono  
ratus in pfundū pelagi cecidisti. q̄ tot gratiis ornat⁹ ob tuā  
sup̄biā & inanē gloriā scādālū fuisti orbis terrarū. Non te  
traq̄ decipiat spes vana quā seq̄ris. Viue amō vt libet. No  
hī hac & in alia vita penis infernalibus cruciari. Elige ha  
bitare cū his qui ducūt i bonis dies suos. & in p̄cto ad in  
ferna descendūt. Nec pudor te detineat. fac fr̄tē meretri  
cis. Comedemus & bibam⁹ cras enī moriemur. desperata  
ē plaga tua. insanabilis facta ē. Hiero. Hec cū dixisset to  
tus exercitus eius vocibus tremendis vlulabat & verba ei⁹  
repetebat. Desperata ē plaga tua. insanabilis facta est. ego  
vero memor admonitiōis m̄ris mee. quāuis aliquātulum  
a iō deiect⁹ pro virib⁹ erexi me. & steti sup̄ pedes meos. ele  
uans oculos ad celū vnde auxiliū expectabam. Et ecce spes  
hilari vultu splēdorib⁹ diuinis ornata de alto ascēdēs ait.  
Que ē ista que iuoluit sn̄as sermonib⁹ impitis. Que pot  
fuit terminos mie. q̄ infinitū vult finire. q̄ aquas maris in  
manibus portare se credit. An nō audisti dñm dicentē. In  
quacūq̄ die ingemuerit p̄ctōr oīm iniquitatū ei⁹ nō recor  
dabor. *110 v̄ro dabor* Quis est hō qui nō peccet. quis pōt dicere mūdum  
est cor meū. Ad oēs em̄ oīo dñica spectat. in qua oēs dicere  
cōpellūtur. Et dimitte nobis debita n̄ra. Aplos hoc modo

dñs orare do  
non p̄nebi  
aut̄ docuit  
bant p̄ctm. q̄  
lectū d̄l̄ sepu  
si p̄o sedu  
stolus in mul  
iugiter eḡ  
die cadit iust  
Sed quoniam  
est v̄rū de m  
surget mīa t  
niet. Iterū ces  
cera pietatis  
quarto plang  
torties relurge  
ficia accepta.  
p̄pheta maxi  
dixit dñs. In  
grauiter tam  
& innocētis.  
Quid sup̄bi  
numerare fec  
& potēs vir  
reḡ p̄ctm su  
doma. sed di  
domino. M  
stauit sibi  
eoḡ vadit. se  
exte israel. e  
tuū mie. & v  
menlurā bo  
nibus & flet  
te ad suū an  
Que nā cau  
delistat. V  
pueniat. Q  
regere vale  
nullis. N

dñs orare docuit. Nunquid ergo ad ceteros hoies hec oꝛo  
non ptinebit. Nonne apli p̄micias sp̄s acceperunt. Cur  
aut̄ docuit eos dñs sic orare si pct̄m nō habebant. Et si hēz  
bant pct̄m. q̄s poterit gloriari se peccatorē nō eē. Audi dis  
lectū discipulū dñi. Si dixerim⁹ nigt. q̄a pct̄m nō hēm⁹ no  
si p̄os seductimus & veritas in nobis nō ē. Et Iacobus apo  
stolus in multis ait: offendim⁹ oēs. Oēs em̄ peccauerunt &  
iugiter egēt mīa dei scti dei hoies. Scriptū ē em̄. Septies i  
die cadit iust⁹ & resurget. Non ergo mīa terminos hēret  
Sed quotiescūq; ingemuerit pct̄or mīa p̄sto erit. Nec inter  
est Vtrū de magnis aut de p̄uis pct̄is loquamur. Cecidisti  
surge et mīa te suscipiet. Corruisti clama & mīa ad te ve  
niet. Iterū cecidisti. Iterū corruisti. cōuertere ad dñm & vis  
cera pietatis ei⁹ tibi patebunt. Cecidisti corruisti tercio &  
quarto plange & mīa te nō derelinquet: Quoties peccas  
toties resurge & mīa finē nō habebit vt qd̄ improperas bñ  
ficia accepta. O feminarū pessima tristitia. An nō. David  
p̄pheta maximus magna & m̄lta bñficia accepit de quo  
dixit dñs. Inueni virū im̄ cor meū & tm̄ peccauit & qdem  
grauiter tam in adulterio quam in homicidio. Iusti viri  
& innocētis. nec tamē deus suam mīam in eo terminauit.  
Quid sup̄bie pct̄m adducis non ipse eleuauit cor suum &  
numerare fecit populū israel. gloriabat̄ em̄ q̄si rex magn⁹  
& potēs i virtute sua. Nec tamē ab hac reprobat⁹ est. Qua  
re q̄a pct̄m suū non abscondit. Nō illud p̄dicauit sicut so  
doma. sed dixit. Confitebor aduersum me in iusticiā meā  
domino. Mīa itaq; non sibi terminos posuit. sed reprobi  
statuūt sibi fines vt ad eos nō trāseat. Nā vsq; ad terminos  
eoz vadit. sed ipsi repellūt eā. Hinc scriptū ē. Perditio tua  
ex te israel. ex me tantum mō auxiliū tuū. Aperi inquit os  
tuū mīe. & implebo illud. Expandē sinū tuū & dabo tibi  
mensurā bonā & coagitatā & sup̄fluentem. Persiste i oꝛo  
nibus & fletu q̄a q̄ cepit te diligere & beneficiis & grātis  
te ad suū amorem puocare nō deficiet. sed p̄ficiet op⁹ suū  
Que nā causa naturalis incipit opus vt in medio itineris  
desistat. Virtus femis nō cessat donec fruct⁹ ad p̄fectionē  
pueniat. Que auis relinqt pullos suos antequam seipos  
regere valeant. Cur hoc faciunt. Que utilitas ex hoc pue  
nit illis. Nulla p̄fecto sed tātum labor. Amor ergo cogit

*oibz p̄micijs  
oibz die in p̄micijs*

*9. dñs*

*que auis*

*nt  
H  
mko*

naturales causas suos effectus ad pfectionē pducere. boni-  
tas cōpellit eas quā cupiunt diffundere. Bonū em̄ est sui ip-  
sius diffusiū. Si hoc faciant creature. quid faciet creator.  
Ipe em̄ amor ē: ipe bonitas infinita. An. s. pficiet opus suū  
Audi dñm iesum. Mea inq̄ volūtas ē vt faciā volūtatem  
eius qui misit me vt pficiā opus ei⁹ Qui ergo cepit te ama-  
re. te iuis beneficiis & gratis attrahere te a pct̄is mundare  
pculdubio pficiet opus suū. Hec em̄ sunt pparatiōes et̄ne  
vite. Cū igit nūc cadēs nō es collisus. Nōne quia dñs sup-  
posuit manū suā. Quare supposuit manū suam. Quare  
cōuertit ad se cor suū. Cur te ad pniām puocauit. Cur cō-  
solatus ē te. Nōne vt te mūdet & grā sua dignū faciat & ad  
vitā eternā pducatur. Nō sunt hec illusiōes & ymaginatiōes  
tue sed diuine inspirationes. Sed esto ymaginationes sint  
Nōne bone sunt. Nōne de fidei virtute pueniūt. Cū itaq̄  
ōne bonū a deo sit. vtiq̄ sunt hec ymaginatiōes diuine il-  
lūatiōes. Exulta ergo in verbis istis. Hiero. Ad hec ver-  
ba a deo confortatū est cor meū q̄ pre gaudio psallere cepi  
dicens. Dominus illuminatio mea & salus mea quē time-  
bo. Dominus ptektor vite mee a quo trepidabo. Et ad pe-  
des domini cum lacrimis puolutus dixi. Domine si cōsi-  
stunt aduersum me castra nō timebit cor meū. Quoniam  
fortitudo mea & refugium meū es tu: & ppter nomē tuū  
deduces me & enutries me.

### DEO GRATIAS.

Finis expositionis quā non perfecit Instāte mortis tpe.  
Hec fuerunt verba nouissima fratris Hieronymi ad dñm  
deum anteq̄ sumeret sanctam eucharistiā pro viatico vlti-  
mo & in eo finem fecit mortiq̄ traditus est.

*ppmatio ob...*

A  
ro  
ni  
tribus p  
scio q̄ tu e  
In vterū N  
cis ad effu  
nobis misit  
me. Orato  
um. Ne ra  
num spar  
orum deli  
precatōne  
tis vsq̄ in  
domine o  
offendi p  
siue mūd  
quibus a  
humiliter  
me deum  
sine ob h  
beat villa

Cōclu

Ecclesi  
Flagellat  
Elorenti  
Infideles  
gentes in  
Hec om̄ta  
Excōica  
nyum  
Non ob



ORATIO.

Agnosce domine scio ego q tu es verus deus crea  
 tor mundi et humane nature. Scio q tu es ista tri  
 nitas perfecta & indivisibilis & inseperabilis. In  
 tribus personis distincta p̄re filio et spiritu sancto. Ego  
 scio q tu es verbum eternum: q manasti de celo ī terram  
 In vterū Marie semper v̄rginis. Exaltatus in ara ligno cru  
 cis ad effundendum tuum preciosissimum sanguinem p̄  
 nobis miserrimis peccatorib⁹. Precor ergo te mi dñe opti  
 me. Oro te salvatorem meum. Rogo te consolatorem me  
 um. Ne tam copiosus ac preciosus sanguis pro me inua  
 num sparsus sit. Sed magis in remissionem omnium me  
 orum delictorum. Et pro illis pro quibus ego imploro de  
 precatōnem ab eo die quo accepi aquam sancti baptisima  
 tis vsq̄ in istud monumentum. dico q tibi meam culpam  
 domine omnipotens. Et ita peto ventam de hiis ī quibus  
 offendi presentē civitatē. Et oēm populū siue spiritualē  
 siue mūdānū. Et t̄t̄dem de omni re a me non intellecta. In  
 quibus a vero erravi. Et ab omnibus hīc circumstantibus  
 humiliter obsecro. ob deum mihi percendum ac q̄ pro  
 me deum precentur vt sit mea fortitudo nūc et in vltimo  
 fine ob hoc ne aduersarius inimic⁹ in me potestatem ha  
 beat vllam.

AMEN.

Cōclusiōes fratris dñici pro hieronymo per eū p̄dicare

Ecclesia dei indiget renouatione.  
 Flagellabitur. Renouabitur.  
 Florentia quoq̄ post flagella renouabitur & p̄sperabit̄.  
 Infideles conuertentur ad cristum vt patet anno cristi quī  
 gentesimo supra xxxiiii. milia baptisati in granata.  
 Hec ōnia erunt temporibus nostris.  
 Excōicatio nup factā cōtra venerādū patrē frat̄e iero  
 nimum nulla est.  
 Non obseruantes eam non peccant.

1574  
 1574  
 1574